

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/187/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2623010340
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2623010340.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovnej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Skalica proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 10.10.2023, č. k. 2T/45/2023-65, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Skalica **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

- Okresný súd Senica rozsudkom zo dňa 10.10.2023, č. k. 2T/45/2023-65 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 16.4.2023 v čase o 11:40 hod. viedol po ceste II. triedy č. 590, km 46,510 v úseku Petrova Ves - Holíč osobné motorové vozidlo zn. FABIA Combi, bielej farby, ev. č. C. pod vplyvom alkoholu, pričom sa riadne nevenoval riadeniu vozidla a pri prejazde ľavotočivou zákrutou vyšiel mimo cesty do priekopy na pravej strane vozovky, a pri pokuse vrátiť sa s vozidlom späť na cestu zostal stáť v priekope, kde bol neskôr kontrolovaný hliadkou Okresného riaditeľstva Policajného zboru Senica, Okresného dopravného inšpektorátu Senica a vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov, pričom vyšetrením vykonaným dychovou skúškou prístrojom zn. AlcoQuant 6020 plus, vyr. č. A410238 mu bola dňa 16.4.2023 v čase o 11:59 hod nameraná hodnota 1,40 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu a opakovanou skúškou dňa 16.4.2023 v čase o 12:15 hod mu bola nameraná hodnota 1,33 miligramu alkoholu na liter vydychovaného vzduchu, teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu súd podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j) písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.
- Proti tomuto rozsudku podal prokurátor na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie. Obžalovaný sa vzdal práva podať odvolanie a zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech oprávnenými osobami.
- Podané odvolanie odôvodnil prokurátor podaním zo dňa 3.11.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):
 - Okresný súd v napadnutom rozsudku správne ustálil skutkový stav a správne dospel k právnomu záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Avšak nesprávne vyhodnotil otázku

primeranosti trestu odňatia slobody uloženú obžalovanému, a to predovšetkým s poukazom na okolnosti spáchania skutku.

3.2. Okresný súd uložil obžalovanému neprimeraný trest (neprimerane mierny). Nesprávne vyhodnotil spôsob spáchania činu, kedy opomenul skutočnosť, že obžalovaný pred jazdou motorovým vozidlom požil značné množstvo tvrdého alkoholu (vyše 0,5 litra alkoholu), pričom do motorového vozidla nenastúpil za tiesnivých a naliehavých okolností (zdravotné alebo iné problémy), ale z dôvodu, že sa tak sám rozhodol z dôvodu deklarovanej zlej nálady vyplývajúcej z domáceho prostredia. Jazda obžalovaného a na predmetnom motorovom vozidle bola extrémne nebezpečná, obžalovaný nedokázal vozidlo udržať priamo na ceste, pričom v dôsledku požitia alkoholu s ním vyšiel mimo vozovky, a následne sa snažil vrátiť naspäť na vozovku. Už aj v prípade, ak by šlo o vodiča, ktorý pred jazdou nepožil žiadne alkoholické nápoje, je návrat na vozovku z trávnatého porastu mimo cesty, resp. iného povrchu mimo cesty, extrémne nebezpečný a ohrozujúci iných účastníkov cestnej premávky. Zároveň nie je možné opomenúť zaznamenanú hladinu alkoholu v krvi obžalovaného, ktorá dosiahla hodnotu 1,40 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu, čo predstavuje hladinu alkoholu v krvi, kedy sú výrazne ovplyvnené motorické schopnosti človeka a jeho činnosť pod vplyvom alkoholu sa stáva nepredvídateľnou a pre ostatné osoby v blízkom dosahu aj vysoko nebezpečnou.

3.3. Rovnako tak je nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný viedol motorové vozidlo po frekventovanej ceste mimo obce (maximálna povolená rýchlosť až 90 km/h) v priebehu dopoludňajších hodín, a teda v čase, kedy frekvencia premávky vozidiel nebola nízka, čím ohrozenie, ktoré vyplývalo pre iných účastníkov cestnej premávky, bolo výrazne zvýšené. Lahostajný prístup obžalovaného, hoc by aj predstavoval exces z riadneho života, nemôže ospravedlniť nebezpečenstvo ohrozenia života a zdravia ostatných účastníkov cestnej premávky, pričom obžalovaný ako vodič dopravného prostriedku dobre poznal dopravné predpisy. Skutočnosť, že nebol riadne schopný ovládať motorové vozidlo potvrdzuje aj spôsob jazdy, kedy obžalovaný riadenie motorového vozidla nezvládol a vyšiel mimo vozovky.

3.4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a to predovšetkým na spôsob spáchania činu má za to, že krátkodobý nepodmienečný trest odňatia slobody zabezpečí nápravu obžalovaného účinnejšie, a predovšetkým ho do budúcnosti odradí od páchania druhovo obdobnej trestnej činnosti, aby si tento uvedomil možné dôsledky svojho konania do budúcnosti. Zároveň sa stotožňuje s výrokom o treste zákazu činnosti uloženému obžalovanému, tento považuje za zákonný a správny.

3.5. Navrhuje, aby Krajský súd v Trnave rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, teda zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, nakoľko uložený trest je neprimeraný, a rozhodol vo veci sám rozsudkom s tým, že obžalovaného odsúdi podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 4 (štyri) roky.

4. Na rozhodnutie o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Skalica nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora a obžalovaného.

5. Po podaní správy o stave veci zameranej na otázky, ktoré je potrebné riešiť a oboznámení potrebného spisového materiálu, predstúpil obžalovaný, ktorý na margo odvolania prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že chodí na pravidelné kontroly k psychológovi B. D., pričom od tej doby abstínuje – nepožil žiaden alkohol, riadne chodí do zamestnania a stará sa o rodinu.

6. V konečnom návrhu sa prokurátor pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o treste a rozhodol v súlade s petitom uvedeným v odôvodnení odvolania. Obžalovaný uviedol, že trest uložený prvostupňovým súdom je adekvátny.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k týmto zisteniam a záverom.

9. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

10. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadol u obžalovaného na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti, konkrétne podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pretože obžalovaný doposiaľ viedol riadny život a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa k trestnej činnosti sa priznal a svoje konanie aj úprimne oľutoval. Pri prevahe poľahčujúcich okolností, uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 roky. Takáto výmera trestu je podľa názoru prvostupňového súdu adekvátne a dostačujúca, nakoľko obžalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, keď mu bola nameraná hodnota až 1,40 mg/l. Zároveň je ale toho názoru, že nakoľko sa v danom prípade jedná o prvotrestanú osobu, ktorá sa navyše ani nedopúšťa páchania dopravných (prípadne iných) priestupkov - obžalovaný má evidovaný jediný, nie závažný priestupok ešte z roku 2004, nie je potrebné obžalovanému ukladať za spáchaný trestný čin nepodmienečný trest odňatia slobody, tak ako požadovala vo svojom návrhu prokuratúra. Prvostupňový súd zároveň uviedol, že v danom prípade sa jedná o ojedinelý exces vo vedení inak riadneho života obžalovaného a nie je v žiadnom prípade potrebné ukladať mu za spáchaný trestný čin nepodmienečný trest odňatia slobody. Aj z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že tento si svoje konanie uvedomuje, mrzí ho čo spôsobil a vôbec ho nezľahčuje. Naopak, obžalovaný k spáchanému skutku zaujal kajúci postoj, podľa vlastného vyjadrenia už alkohol nepožíva a chodí mesačne na terapiu k psychiatrovi. Závažnosť konania obžalovaného a najmä vysoká hladina alkoholu, ktorá mu bola zistená, sa v danom prípade prejavili najmä na výmere uloženého trestu zákazu činnosti, avšak bez nutnosti ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody. Práve pri úvahe o uložení trestu zákazu činnosti a jeho výmery bral do úvahy najmä vysokú hladinu alkoholu (až 1,40 mg alkoholu na liter), ktorá bola v danom prípade z obžalovaného zistená a preto obžalovanému uložil štvorročný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

11. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky relevantné dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje za primeraný a zákonný. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku. Na skonštatovanie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

12. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak

núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

13. Prvostupňový súd u obžalovaného správne vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona) a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), pričom správne vyhodnotil neexistenciu priťažujúcej okolnosti. Prvostupňový súd taktiež správne prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj na okolnosti na strane páchatel'a a vyhodnotil, že trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu s na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov a súčasné uloženie trestu zákazu činnosti vo výmere 4 roky je pre obžalovaného trestom zákonným a primeraným, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

14. K námietkam prokurátora o prezentovanej neúčelnosti trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona odvolací súd udáva, že pri svojom rozhodovaní musel zohľadniť, že zákonodarca za spáchanie predmetného trestného činu stanovil sadzbu trestu odňatia slobody do 1 roka, pričom množstvo alkoholu v dychu obžalovaného zákonodarca nezohľadnil ako kvalifikačný znak, či kritérium, ktoré by vylučovalo uloženie alternatívnych druhov trestov a ani možnosť podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Jedná sa tak, z hľadiska stanovenej trestnej sadzby, o prečin, za ktorý z hľadiska generálnej prevencie zákonodarca považoval za postačujúce stanoviť hornú hranicu trestnej sadzby na 1 rok, čím umožnil za jej spáchanie aj uloženie alternatívnych trestov aj podmiennečným odklad výkonu trestu odňatia slobody (s výnimkou ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona). Nie je úlohou súdu posudzovať správnosť zákonnej úpravy, pretože mu táto úloha, ako osobe interpretujúcej a aplikujúcej právo, neprináleží. Z rovnakého dôvodu nie je namieste, aby súd zákonnú úpravu možností ukladania rôznych druhov trestov zužoval tým, že preferenciou generálnej prevencie automaticky vylúči možnosť uloženia iných druhov trestov tzv. alternatívnych trestov, či možnosť podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, hoci sú splnené zákonné podmienky na ich aplikáciu. Týmto spôsob by v prípade konkrétneho páchatel'a výrazne prevažoval prvok generálnej prevencie nad individuálnou prevenciou, čo v právnom štáte nie je želaný stav. Zároveň platí, že z hľadiska primeranosti trestu je potrebné uložiť trest v súlade so zákonnou úpravou, avšak zároveň taký druh trestu a v takej výmere, ktorý je nevyhnutný na splnenie účelu trestu, inak by uložený trest atribút primeranosti nespĺňal.

15. V tomto prípade sa v osobe obžalovaného jedná o osobu, ktorá doposiaľ nebola súdne trestaná, v evidenčnej karte vodiča má zaznamenaný 1 priestupok na úseku cestnej premávky staršieho dáta, konkrétne zo dňa 25.11.2004 za rýchlosť jazdy, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 1000,- SKK.

16. Samotný priestupkový postih obžalovaného spred dvadsiatich rokov, ani množstvo nameraného alkoholu v dychu aj podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú ukládanie nepodmiennečného trestu odňatia slobody, keď z evidenčnej karty obžalovaného nevyplýva, že by sa jednalo o nedisciplinovaného vodiča sústavne alebo opakovane ohrozujúceho ostatných účastníkov cestnej premávky. Zároveň je nevyhnutné zohľadniť aj závažnosť tohto priestupku a dobu, ktorá od jeho spáchania uplynula i postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, ku ktorému sa priznal a úprimne ho oľutoval, čím si uvedomil nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania. O snahe po náprave v prospech obžalovaného svedčí i jeho konanie po spáchaní stíhaného skutku, kedy si uvedomil svoj problém s alkoholom, tento rieši a to abstinenciou a mesačnými návštevami psychiatrickej ambulancie u B. D., teda zahájil protialkoholickú liečbu. Nakoniec možno vziať do úvahy aj povahu spáchaného prečinu, ktorý je ohrozovacím trestným činom, a nebol ním spôsobený žiaden škodlivý následok na živote alebo zdraví. Preto ani z pohľadu odvolacieho súdu nie je možné prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora, prostredníctvom ktorých vykresľuje osobu obžalovaného ako osobu, k náprave ktorej dôjde len uložení nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Uložením nepodmiennečného trestu by nebol naplnený účel trestu, pričom tento druh trestu by zasiahol nielen obžalovaného, ale predovšetkým jeho rodinu, o ktorú sa stará. Prvostupňový súd správnym spôsobom zohľadnil okolnosti namietané prokurátorom pri ukladaní trestu, keď u obžalovaného vylúčil uloženie alternatívnych trestov a ukladal trest odňatia slobody, avšak nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili, aby bol obžalovanému trest odňatia slobody podmiennečne odložený s určením primeranej skúšobnej doby. V takto uloženom treste súd zohľadnil okolnosti spáchania skutku (čas a miesto spáchania skutku, hladinu alkoholu, výjdenie s vozidlom mimo cestu, pokus vrátiť sa s vozidlom späť na vozovku), keďže ukladal trest v hornej polovici upravenej trestnej sadzby. Správnym spôsobom prvostupňový súd určil dlhšiu skúšobnú dobu, v rámci ktorej bude správanie sa obžalovaného sledované súdom a v prípade, ak by nevedol riadny život, bude mu nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody. Zároveň obžalovanému z týchto dôvodov uložil aj dlhší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 4 roky, čím bude zabezpečená

ochrana ostatných osôb pred ním ako vodičom motorového vozidla (trest zákazu činnosti predstavuje najúčinnjší spôsob ochrany spoločnosti pred stíhaným druhom trestnej činnosti) a zároveň bude predstavovať výrazný zásah do bežného života obžalovaného, kedy bude na istý čas vyradený ako vodič z cestnej premávky a ktorý ho bude motivovať, aby do budúcnosti viedol riadny život.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného práve trestom uloženým prvostupňovým súdom. Namiesto najprísnejšieho druhu sankcie, postačuje pôsobiť na obžalovaného v podobe podmieneného trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou, pretože je dôvodné predpokladať, že si nesprávnosť a nebezpečnosť svojho konania uvedomil, zahájil proces svojej nápravy, a teda má reálny potenciál viesť do budúcnosti normálny život bez ďalšieho páchania trestnej činnosti. Jediná námietka prokurátora, ktorá nesmerovala voči výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale spôsobu jeho výkonu, tak neobstojí, pretože u obžalovaného možno konštatovať, že vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, možno dôvodne predpokladať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Vyššia pravdepodobnosť spôsobenia škodlivého následku, vzhľadom na mieru ovplyvnenia alkoholom, ktorá páchatel'ovi v rozhodnom čase väčšinou nie je známa, tak nepredstavuje dostatočný dôvod na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

18. Záverom k odvolacím námietkam prokurátora odvolací súd dodáva, že prvostupňovým súdom zvolený spôsob trestania v napadnutom rozsudku je dostatočne prísny pre obžalovaného, no zároveň mu umožní naďalej pracovať a finančne zabezpečovať seba a iné osoby na neho odkázané. Výkon čo i len krátkeho trestu odňatia slobody by ho mohol do budúcnosti výrazne znevýhodňovať či dokonca diskvalifikovať pri uplatnení na pracovnom trhu a zbytočne ho spoločensky stigmatizovať, no i narušiť rodinné väzby.

19. Z vyššie uvedených dôvodov, zohľadňujúc pritom namietané skutočnosti prokurátorom, ktorými poukazuje na mieru ovplyvnenia obžalovaného alkoholom, dospel odvolací súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného možno dosiahnuť uložením trestu odňatia slobody 6 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov a trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 roky.

20. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil odvolacie námietky prokurátora ako nedôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.